

Феєричні ПРИГОДИ

Феї та еліксир щастя

АУДИО-
БОНУС
!!!

Авторка Юліта Ран
Ілюстраторка Лена Барді

ФЕЄричні ПРИГОДИ

Юліта Ран

Аша, Торрі, Лікея та Гліанна — чотири сучасні феї. Завбільшки з метелика чи бабку, зовні вони подібні до людей. Вміють літати й володіють магією. На відміну від казкових фей, ці мешкають у великому Місті й повсякчас стикаються з його викликами.

Одного разу Аша потрапляє до лабораторії професора Парра й дізнається, що його новий винахід є небезпечним для багатьох живих створінь. Аша не вагається — вона негайно збирає подруг, і чотири рятівниці мчать на допомогу Місту...

ФЕЇ та еліксир щастя

Феї на варті Міста

Аша — голова цієї маленької компанії, фея-витівниця. Вона завжди щось вигадує та потрапляє у пригоди, а все товариство — разом із нею. Аша непосидюча, але має добре серце, любить своїх друзів і ніколи не мириться з несправедливістю — про що чи про кого б не йшлося.

Торрі — фея, яка має руки на всі штуки. Торрі чудово знається на різних механізмах, може полагодити що завгодно й розв'язати найскладніше технічне завдання. Торрі не любить багато говорити й віддає перевагу справам.

Лікея — фея-книжниця. В усьому Місті не знайти феї, яка б читала більше за Лікею. У її голові стільки різноманітної інформації! Вона знає відповіді на безліч запитань, про які інші феї навіть не замислюються.

Гліанна — чарівниця куховарства та решти хатніх справ. Ніхто не вміє так подбати про інших, як вона. Знає чимало прислів'їв і приказок на кшталт: «Зберігай спокій і тримай сухі шкарпетки напоготові» чи «У будь-якій незрозумілій ситуації сідай обідати».

Глава перша

Цей червневий ранок Аша зустріла в науковій лабораторії. Потрапила вона туди випадково — влетіла у відчинене вікно. Лабораторія феї не сподобалася: купа скляного посуду з кольоровими рідинами, кужелі диму й не дуже приємні запахи. До того ж, було не зовсім зрозуміло, що саме тут роблять — і Аша вже збиралася вилетіти назовні.

Тут її зацікавили двоє людей. Вони сиділи за великим столом, заставленим пробірками. Аша підлетіла ближче й заховалася на столі серед скла.

— Отже, нам потрібно ще два дні,— сказав старий науковець із пасмами жовтого волосся довкола лисої маківки.

Кінець безкоштовного уривку. Щоби читати далі, придбайте, будь ласка, повну версію книги.